

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 158: Căn Bệnh Gốc Lớn Nhất Của Chúng Sanh, Chính Là Tâm Lượng Nhỏ Hẹp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 011)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

**【Căn bệnh gốc lớn nhất của chúng sanh, chính là tâm lượng nhỏ hẹp.
】**

Chư vị phải biết rằng, tâm lượng nhỏ hẹp là chướng ngại vô cùng lớn. Chẳng những tu hành không thể thành tựu, không thể khai mở trí huệ, mà giả sử có đắc được chút định nhỏ thì cũng chỉ là tạm được mà thôi. Người có tâm lượng nhỏ hẹp, tuy có thể đắc chút định nhỏ, nhưng không thể khai trí huệ, và tôi xin nói rõ thêm với mọi người rằng, [người như vậy] không thể vãng sanh.

Vì sao vậy? Tâm lượng của A Di Đà Phật là tận hư không, biến pháp giới. Tâm lượng của chúng ta không giống với tâm lượng của A Di Đà Phật, thì làm sao có thể vãng sanh?

Nói rằng “chỉ cần niệm Phật là có thể vãng sanh”, lời này tựa như đúng mà lại không đúng. Người xưa nói rất hay: “*Dù cho một ngày niệm mười vạn tiếng Phật hiệu, hết rách cổ họng cũng uống công*”, không đi được! Nguyên nhân là gì? Là do tâm lượng quá nhỏ hẹp.

Ở thế giới Tây Phương, Chư Phật Bồ-tát và các bậc Thượng thiện nhân, tâm lượng đều rộng lớn như thế. Bạn mang cái tâm lượng nhỏ hẹp này đến đó, ngày ngày tranh đấu với người ta, thì bạn chung sống với người ta làm sao được? Cho nên, muốn vãng sanh về Thế giới Tây Phương Cực Lạc, tâm lượng của chúng ta phải giống như A Di Đà Phật, “*tâm bao thái hư, lượng châu sa giới*” (tâm bao trùm hư không, lượng rộng khắp các cõi nước nhiều như cát sông Hằng), như vậy mới được! Mới bảo đảm một đời này quyết định vãng sanh.

Đây là điều chúng tôi thường nhắc đến trong các buổi giảng Tịnh Tông: Tâm chúng ta phải đồng với Phật, Nguyên phải đồng với Phật, Giải phải đồng với Phật, Hạnh phải đồng với Phật. Tâm, Nguyên, Giải, Hạnh đều giống hệt như Phật, thì đâu có lý nào lại không vắng sanh! Đây gọi là bảo đảm vắng sanh.

Cho nên chúng ta ấn định cuốn khóa tụng, buổi sáng niệm 48 nguyện (phẩm thứ sáu của *Kinh Vô Lượng Thọ*), mục đích là ở đâu? Là hy vọng tâm của chúng ta, nguyện của chúng ta giống như A Di Đà Phật. Niệm 48 nguyện của A Di Đà Phật, là phải dùng nguyện hạnh của Ngài để khơi dậy bốn nguyện trong chính bốn tánh của chúng ta. 48 nguyện là bốn nguyện của tôi, nương theo bốn nguyện của A Di Đà Phật để dẫn phát bốn nguyện của tôi ra, khiến tâm nguyện của tôi và A Di Đà Phật hoàn toàn như nhau.

Khóa tối niệm từ phẩm 32 đến phẩm 37. Đoạn kinh văn này chư vị đều rất rõ ràng, là “Trì giới niệm Phật”, chính là điều mà trong *Kinh Kim Cang* đã nói: “*Ung vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm*” (Nên không trụ vào đâu, mà sanh tâm kia), cũng giống như Đại sư Đàm Hư đã giảng trong kinh này là “*Ly nhất thiết tướng, tu nhất thiết thiện*” (Lìa tất cả tướng, tu tất cả thiện), chính là ý nghĩa này.

Kinh Vô Lượng Thọ giảng rất cụ thể. Trong đoạn kinh văn này, quý vị quan sát kỹ càng sẽ thấy nội dung chính là Ngũ Giới Thập Thiện. Dạy cho chúng ta trong cuộc sống thường ngày phải sinh hoạt thế nào, làm việc thế nào, đối nhân xử thế tiếp vật thế nào, cho chúng ta những nguyên tắc rất cụ thể. Chỉ cần có thể tuân thủ, thì đó chính là hành trì của Phật Bồ-tát. Như vậy thì Giải và Hạnh của chúng ta mới tương ưng với Phật Bồ-tát, công phu niệm Phật như thế mới đắc lực.

Cho nên, tâm lượng nhỏ hẹp là căn bệnh rất lớn, nhất định phải mở rộng ra. Phải biết “*Thiện dữ nhân đồng*” (Cùng làm việc thiện với người), đừng nên ôm hết việc tốt vào một mình mình. Cái đó nói thực ra rất là đáng thương, suốt ngày từ sáng đến tối thật sự là mệt chết đi được. Việc tốt hãy chia cho người khác làm, chia hết rồi thì mình vô sự, đây là việc tốt nhất. Thấy mọi người đều làm việc tốt, trong lòng chúng ta hoan hỷ biết bao!

“*Vì hẹp hòi, tức là chấp Ngã*” (Vì tâm lượng hẹp hòi, tức là còn chấp vào cái Ta). Ngã chấp kiên cố thì không thể thoát khỏi luân hồi. “*Cho nên Phật dạy người phải mở rộng tâm này ra*”, quý vị hãy mở rộng tâm lượng của mình ra.